

DRAUDZES VĒSTIS

Nr. 36 (37. gads) 2024. gada decembris – 2025. gada februāris

Satura Rādītājs

Christmas or Holidays? / Ziemassvētki vai brīvdienas?
Jānis Ginters 2. lpp

Draudzes priekšnieka raksts / Message from the
Congregation's president. Andrejs Junge 5.lpp

Vārds tapa miesa, un katrs... Arch. Lauma Zuševics 6. lpp

Ilgais brauciens uz „mazo pusi” Hilda Rumpēteris 7. lpp

Oļģerta Stuberovska 100. dzimšanas diena 9. lpp

St. Thomas in India and West Asia 11. lpp

Daugavas Vanagu ziņas /Daugavas Vanagu news 16. lpp

Dūriens pie dūriena grupas darbiņi / Stitch By Stitch
group's projects p 18. lpp

Informācija 20 – 22lpp

Draudzes kontaktu informācija, 23. lpp

Dievkalpojumi un citi notikumi, 24. lpp

Christmas or Holidays?

One of my good friends, Rev. Dr. Larry Merino, a long time ago, told me an interesting story from his childhood. He grew up in a Gypsy community in California. Once a year, the community had a special feast with a lot of food and drinks, dancing, and singing. Once, during this celebration, Larry asked his father: "Dad, what is this celebration about?" His father thought for a while and answered: "I don't know, go and ask your grandfather." Larry turned to his grandfather and asked the same question. The grandfather also thought for a while and suggested he ask the great-grandfather. However, the great-grandfather also couldn't remember either what this celebration was about. Nevertheless, everybody in this community remembered to celebrate.

This story seemed very strange to me about 20 years ago, but now I have the impression that our society is very close to a similar situation, which Pastor Larry experienced in his childhood in the Gypsy community. I am afraid that relatively soon our grandchildren will not know what is actually celebrated at the end of December and that this lavish celebration initially was established to honor Christ's Birth in Bethlehem. Every year, more and more people in America wish one another "happy holidays" instead of "Merry Christmas." For more and more people, Christmas has lost its holiness, its deep meaning, and true content as a church celebration. More and more, these "holidays" on the 24th-25th of December have become a nice family gathering in beautifully decorated homes, around a richly laid table, with an exchange of gifts—almost like any other family

Ziemassvētki vai brīvdienas?

Kāds mans labs draugs mācītājs Dr. Larry Merino, man gadus atpakaļ pastāstīja interesantu notikumu no savas bērnības. Viņš uzauga čigānu kopienā Kalifornijā. Katru gadu kopiena svinēja īpašus svētkus ar daudziem ēdieniem un dzērieniem, dejām un dziedāšanu. Reiz šo svētku laikā Larry jautāja savam tēvam: "Tēt, kas šajos svētkos tiek svinēts?" Viņa tēvs padomāja

un atbildēja: "Es nezinu, ej un pajautā savam vectēvam." Larry aizgāja pie vectēva un uzdeva to pašu jautājumu. Arī vectēvs padomāja un ieteica pajautāt vecvectēvam. Tomēr arī vecvectēvs nezināja paskaidrot, ko viņi šajos svētkos svin. Lai arī kopiena nezināja, kam par godu ir šie svētki, tā vienmēr atcerējās tos vareni svinēt.

Toreiz, pirms apmēram 20 gadiem, šis stāsts man likās visai savāds, bet tagad man šķiet, ka mūsu sabiedrība ir ļoti tuvu līdzīgai situācijai, kādu mācītājs Larry piedzīvoja savā bērnībā. Dažreiz šķiet, ka salīdzinoši drīz mūsu mazbērni arī vairs nezinās, kas tad īsti decembra beigās tiek svinēts. Viņi nezinās, ka sākotnēji šie greznie svētki bija iedibināti, lai godinātu Kristus dzimšanu Betlēmē. Katru gadu aizvien vairāk cilvēku Amerikā novēl viens otram "laimīgas brīvdienas" nevis "priecīgus Ziemassvētkus". Arvien vairāk cilvēku dzīvēs Ziemassvētki kā baznīcas svinības ir zaudējuši savu svētumu, savu dziļo jēgu un patieso saturu. Arvien vairāk šie "svētki" 24.-25. decembrī ir kļuvuši par jaukām ģimenes tikšanās reizēm skaisti izdekorētās mājās, ap bagātīgi klātu galdu, ar dāvanu apmaiņu - gandrīz kā jebkuri citi ģimenes svētki.

Jā, tiešām, ko mēs darīsim 24.-25. decembrī? Kā latvieši, mēs svinēsim Ziemassvētkus. Ja mēs šo nosaukumu "Ziemassvētki" tieši tulkotu uz citām Eiropas valodām, varētu rasties iespaids, ka svinēšana ir veltīta ziemai.

celebration.

Yes, indeed, what are we going to do on the 24th-25th of December? As Latvians, we will celebrate Ziemassvētki, which, directly translated, means “Winter Feast.” In some places during this time, Latvians practice some old folkloristic or ethnographic traditions. One of these traditions is the “Dragging of the block,” where a tree stump is dragged around the perimeter of the particular land (some private property or public place) while chanting ancient songs with the refrain “kaladu, kaladu.” What this refrain means, no one knows for sure. Afterwards, the stump is burned. It is said that the stump has collected all the negative energy from the given place and, after dragging it, it is burned to destroy this energy. Do modern people truly believe it?

Ziemassvētki - “Winter feast” is also about eating a lot of Latvian pīrāgi (speķarauši, bacon buns). And almost everybody who has taken part in a Ziemassvētki celebration together with Latvian friends or relatives has tried “zirņu pikas” -grey peas with hot bacon and onions, which look like meatballs but are made from mashed grey peas. There are, of course, presents, Christmas trees, Santa, decorations, music, drama, etc. All these contemporary Christmas traditions originally came into being to “decorate” the birth of Christ.

Some “decorations” around Christ’s birth can also be found in the Christmas story in the Bible. There were angel choirs singing “Gloria in Excelsis,” shepherds, animals, and wise men from the East with their gifts. But all of these “decorations” have one thing in common: they point to the Christ-Child in the stable of Bethlehem. The angels are not giving a “choir concert” to lift up the shepherds’ spirits during the cold night. The wise men are not tourists who want to travel to an unknown land or scientists researching a new, previously unseen star in the sky. They embarked on a hard journey to find the cause of the new, very

Dažviet latvieši šajā laikā praktizē kādas senas folkloristikas vai etnogrāfiskas tradīcijas. Viena no šīm tradīcijām ir “bluķa vilkšana”, kur koka bluķi velk pa noteikta zemes gabala perimetru (privātīpašumā vai publiskās vietās), dziedot tautas dziesmas ar piedziedājumu “kaladu, kaladu”. Ko šis piedziedājuma vārds nozīmē, neviens īsti nezina. Pēc tam bluķis tiek sadedzināts. Saka, ka tam bija jāsavāc tās vietas negatīvā enerģija, kura tad tiek iznīcināta ugunī, kopā ar vilkto bluķi. Vai mūsdienu cilvēki patiesi tam tic?

Jā, Ziemassvētki arī kristīgā vidē saistās ar bagātīgām maltītēm, piemēram, latviešiem tik raksturīgajiem pīrāgiem, jeb speķa raušiem. Gandrīz visi, kas ir piedalījušies Ziemassvētku svinībās kopā ar latviešu draugiem vai radiem, ir nogaršojuši arī “zirņu pikas”, kas izskatās pēc kotletēm vai frikadelēm, bet ir pagatavotas no samaltiem pelēkajām zirņiem kopā ar speķi un sīpoliem. Ziemassvētku svinēšana nav iedomājama bez dāvanām, bez izrotātas eglītes, mūzikas, teātra un, protams, bez Ziemassvētku vecīša. Kāpēc šis Ziemassvētku tradīcijas savā laikā ir radušās? Neapšaubāmi tāpēc, lai greznotu Kristus dzimšanas svētkus.

Dažus “rotājumus” ap Kristus dzimšanu var atrast arī Bībeles Ziemassvētku stāstā. Tur piedalījās eņģeļu koris dziedot “Gloria in Excelsis”, pārsteigtie gani, dzīvnieki kūtī un ganībās, un gudrie vīri no Austrumiem ar patiešām greznām dāvanām. Bet visiem šiem “rotājumiem” ir viena kopīga iezīme: viņi norāda uz Kristus Bērna Betlēmes stallī. Eņģeļi nedzied “kora koncertu”, lai paceltu ganu garu aukstajā naktī. Gudrie vīri nav tūristi, kas vēlas ceļot uz nezināmu zemi, vai zinātnieki, kas pēta jaunu, iepriekš neredzētu zvaigzni debesīs. Viņi devās grūtā ceļā, lai atrastu jaunas, ļoti īpašas zvaigznes cēloni - jaundzimušo Bērna. Šie sākotnējie “Kristus dzimšanas rotājumi” būtiski atšķiras no mūsdienu rotājumiem. Tas ir pašsaprotami, jo mēs taču dzīvojam 2000 gadus vēlāk. Problēma, vai vismaz

special star—the newborn child. These “original decorations” of Christ’s birth are definitely different from modern-day decorations. It is very logical; we live 2000 years later. This is not a problem. The problem—or at least the question—is: do our beloved Christmas traditions and decorations point to Christ, or have they obtained their own, independent meaning and are now self-sufficient?

During recent decades, the overall atmosphere in public events and society during Christmas time has changed a lot. The secularist campaign is merciless, and its goal is clear: to obliterate Christ from Christmas. Just last month, the Royal Mail released its Christmas stamp collection which was noticeably lacking a Christian theme. Meanwhile, a number of local councils and shops are putting up their lights and decorations to celebrate the dull, obscure, meaningless, and ultimately pointless “winter.” Even the very word “Christmas,” which has the name of Christ at its root, is often changed to the neutral word “holidays.” But what is the meaning and cause of these holidays?

During the times of the first Christians, preaching Christ was a stumbling block and foolishness for some, as Apostle Paul puts it in 1 Corinthians 1:23. Are we today in a similar situation? For what purpose do we decorate our Christmas trees, light candles, and exchange presents at Christmas?

It is good to remember the real purpose of the Christmas celebration and use all the traditions, decorations, and customs to point towards the very essence of these holy days: God sending His Son into our world as a newborn Baby. Let us put Christ at the center of our Christmas celebration, not only in our worship services but also in our homes and families. Christ was born to be at the center of our lives. Let us remember that and let us teach this to our children and grandchildren, so that they understand why we celebrate at Christmas.

jautājums nav par tradīcijām un rotājumiem kā tādiem, bet gan par to, vai mūsu iemīļotās Ziemassvētku tradīcijas un rotājumi joprojām norāda uz Kristu, vai arī tas viss pastāv pats par sevi, neatkarīgi no sākotnējā satura un ir pilnīgi pašpietiekams?

Pēdējos gadu desmitos kopējā atmosfēra publiskos pasākumos un sabiedrībā Ziemassvētku laikā ir ļoti mainījusies. Sekulārā kampaņa ir nežēlīga, un tās mērķis izskatās skaidrs: izdzēst Kristu no Ziemassvētkiem. Piemēram, kad Royal Mail kādu laiku atpakaļ izdeva savu Ziemassvētku pastmarku kolekciju, tajā uzkrītoši izpalika jebkāda kristīga tēma. Arī daudzas vietējās pašvaldības un veikali mēdz izvietot dažādas gaismiņas un rotājumus, ar kuriem “ziemas laikā” tiek svinēts kaut kas neskaidrs, blāvs un galu galā bezmērķīgs. Piemēram, angļu vai vācu valodās pašam ziemassvētku nosaukumam centrā ir Kristus vārds, tāpēc pēdējā laikā tas bieži tiek neminēts un aizstāts ar tādu neitrālu, vienkāršu vārdu – “brīvdienas”. Bet kāds ir šo “brīvdienu” iemesls un saturs?

Agrīno kristiešu laikā, kā apustulis Pāvils raksta (1.Kor.1:23), Kristus vieniem bija piedauzība, bet citiem – muļķība. Vai mēs arī šodien neesam tādā pašā situācijā? Kādam nolūkam tad Ziemassvētkos mēs rotājam eglītes, iededzinām svečītes, dāvinām dāvanas, ja Kristus vārds vairs pat pieminēts netiek?

Ir labi atcerēties Ziemassvētku svinēšanas īsto mērķi un tam izmantot visas tradīcijas, rotājumus un paražas. Lai viss, ko mēs šajos svētkos darām ir vērsts uz to patieso būtību: Dievs Savu Dēlu ir sūtījis pasaulē kā jaundzimušu Bērnu. Liksim pašu Kristu Ziemassvētku svinību centrā, ne tikai mūsu dievkalpojumos, bet arī mūsu mājās un ģimenēs. Kristus dzimis, lai būtu mūsu dzīves centrā. Atcerēsimies paši par to un mācīsim to saviem bērniem un mazbērniem, lai viņi patiešām saprastu, kāpēc un ko mēs svinam Ziemassvētkos.

Draudzes priekšnieka raksts

Bieži, šī gada laikā esam dzirdējuši, ka ir labāk dot nekā saņemt. Bībeles Apustuļu darbu grāmatas 20. nodaļā ir rakstīts “Svētīgāk ir dot nekā ņemt.” Dievs mums ir arī mācījis 1. Pētera vēstulē 4. nodaļā “Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.” Esmu tik lepns par to, ka negribat dot vienīgi šajā laikā, bet kalpojiet un esat devīgi visu gadu!

Mums katram Dievs ir dāvājis dažādas spējas un mēs katrs dzīvojam citos apstākļos. Mēs varam būt ļoti lepni, jo daudzi atbalsta mūsu draudzi un dalās ar savām dāvanām. Katrs atbilstoši tam kā var. Katrs veido mūsu draudzi stiprāku un svētīgāku.

Varētu minēt daudzus piemērus. Tā ir mūsu Dāmu komiteja, kas nenogurstoši kalpo. Tur ir mūsu “klusie” rūķīši kas ved draudzes locekļus uz baznīcu, uzpasē, lai krāsns strādā, rūpējas par slimiem... un vēl un vēl... Mūsu mācītājs, kasiere, perminderi, padomes locekļi, ērģelnieki, tiešraides nodrošinātāji, saimnieki. Ir tik daudzi kas kalpo. Arī iesvētāmie dara mūsu draudzi gaišāku ar savām dāvanām.

Esam pateicīgi par finansiālo atbalstu, katram pēc viņa iespējām. Mūsu baznīcas ēka nav jauna un daudzi lieto tās telpas. Mēs turpinām sacensties, ne tikai nodrošināt drošību un ērtību, bet arī uzlabot lejas telpu, lai draudze var baudīt svinības mums visiem mīļā vietā. Laipni lūdzu jums turpināt atbalstīt jo bez tā mūsu draudze nevar pastāvēt.

Jūs visi esat Dieva dāvanas un esmu tik pateicīgs par tām dāvanām ko jūs esat devuši jūsu draudzei. Paldies! Priecīgs Ziemassvētkus un Laimīgu Jauno Gadu!!!!

Message from the Congregation's President

God has gifted each of us with different abilities and we all live in differing circumstances. We can be so proud how many support our church and share their gifts. Each in their own way and to their own abilities. Every gift makes our congregation stronger.

There are so many examples. Our Women's Auxiliary that works tirelessly. Our quiet "elves" who bring people to church, make sure the furnace is working, quietly call and visit the sick...and on and on. Our pastor, treasurer, perminderi, board members, organists, livestreamers...there are so many who serve. Our confirmation class sharing their gifts that brings a smile to our faces.

There are so many examples. Our Women's Auxiliary that works tirelessly. Our quiet "elves" who bring people to church, make sure the furnace is working, quietly call and visit the sick...and on and on. Our pastor, treasurer, perminderi, board members, organists, livestreamers...there are so many who serve. Our confirmation class sharing their gifts that brings a smile to our faces.

We are grateful for your financial support. Our church building is not young and requires continual maintenance. We continue to try to make our building safer and more comfortable. Many improvements are not easily visible. And we are continuing to improve the lower level so that we can enjoy church, family and other gatherings. I ask for your continued financial support without which our congregation could not exist

I am so thankful for all of you and your gifts which you have given to our congregation. Thank you, Merry Christmas and a Happy New Year!

Vārds tapa miesa, un katrs top par šī mīlestības piedzimšanas brīnuma līdzdalībnieku līdz šai dienai!

Kad Vārds tapa miesa Marijā, tad grūtniecības pašās beigās ceļš uz Betlēmi tika mērots ēzeļiša mugurā, kā tik bieži mākslā attēlots. Ēzelītis nesa pašu Dieva Dēlu - To, kurš pasaulei atjaunoja cerību un apziņu, ka Dievs mūs nav aizmirsis!

Kad orkānā Helēna cietušos nespēja sasniegt nekādi vismodernākie transporta līdzekļi, tad "Cajun Navy 2016" komanda brīvprātīgi devās ceļā ar ēzeļiem!

Tie izmisušajiem nesa saziēdotu ūdeni, pārtiku, medikamentus, segas, bet pāri visam - cerību! Mīlestības apliecinājumu, ka cietēji nebija aizmirsti!

Kristus piedzimšanas svētki apliecina, ka Dievs ne-

bija aizmirsis savus apsolījumu mīlestībā mums atjaunot cerību un dāvināt pestīšanu, atbrīvošanu no grēka un nāves varas, - kā arī mieru. Kā vēstulē Ebrejiem lasām: *Dievs senlaikos daudzkārt un dažādi caur praviešiem runāju uz tēviem, bet šajās pēdējās dienās viņš ir runājis uz mums caur Dēlu.* (Ebr 1:1)

Un šis Dēls, patiess Dievs un patiess cilvēks, tapa miesa Jēzū, mājoja cilvēku vidū un

auga, gandrīz vai neievērots, aizmirsts, kamēr Viņš Pats devās pasaulei vēstīt evaņģēliju, katru aicināt un mācīt, katram apliecināt: *Manas avis klausās manā balsī, es tās pazīstu, un tās man seko. Es tām dodu mūžīgo dzīvību, viņas nemūžam neies bojā,*

un neviens tās neizraus no manas rokas..."Es un Tēvs, mēs esam viens!...Kā Tēvs mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis! Palieciēt manā mīlestībā!" (Jņ 10:27-28;30; 15:9)) Šajos neziņas un baiļu, naida, kara pilnos laikos, kaut mēs arī liecinātu: neviens un nekas mūs neizraus no Viņa rokām!

Un no Viņa miera! Viņa miers pārspēj cilvēku saprašānu! Vai tas un Viņa iedrošinājums iedvesmo doties palīgā pilnīgiem svešiniekiem Ziemeļkarolīnā, Floridā, Vācijas plūdu cietējiem, kara apdraudētiem Ukrainā, nepazītiem kaimiņiem? Tādos brīžos noder katrs ziedojums un palīgs, ēzeļi, kuņģi aiz sevis velk vezumu, bēgļu ģimenes līdz ar viņu pie-

ku, bet ar mieru un pazemībā pasaulē nāk Jēzus, Dievs mūsu vidū, kuŗš pats vēlāk izmeklēs ēzeļa kumeļu, kuŗa mugurā iejāt Jeruzālemē, pretim ciešanām un nāvei.

Ēzelis nesa Mariju un Jēzu tuvāk Viņa piedzimšanai, Kristus mūs nes tuvāk un tuvāk savam Tēvam – mīlestībā, kas panes visu, piedod visu, cieš visu un spēj cilvēkus pārveidot par varoņiem un bērnus par gudrības nesējiem! Nezinu autoru, bet ar šiem vārdiem no sirds novēlu jums katram

gaišus, miera un mīlestības, prieka apmirdzētus Kristus piedzimšanas Svētkus!

Ja brīnumam tic, tas piepildās;

Ja brīnumu gaidi, tas atnāk;

Ja brīnumā dalās, tas sagādā prieku!

Kristus mīlestībā lūdzu, lai Dievs dāvina savu svētību un ar brīnumiem bagātu 2025. gadu!

+ *Lauma*

derumiem un cerībām atrast mieru. Vai līdzīgi Gazas ģimenēm ceļoja svētā ģimene, bēgot no ļaunā despota Hēroda?

Būs tie, kuŗi secinās, ka tās ir leģendas, mākslinieku minējumi par to, kā Marija un Jāzeps ceļoja uz Betlēmi, vai kā Kristus Bērnu glābjot, Jāzeps un Marija devās uz Ēģipti. Bet, pat tad lūdzu, kaut bērnu spēja ticēt brīnumiem mūsos piedzimtu un iedvesmotu gudri pārdomāt, kādēļ tā un ne citādāk attēlot šo Ziemsvētku brīnumu stāstu! Ne ar varu, ne ar spē-

Ilgais brauciens uz „mazo pusi”

Hildas Rumpēteris atmiņas

Pēdējā laikā es daudz dzīvoju bērības atmiņās. Visagrākās atmiņas man ir no Sakas mācītājmājas pelēkajām kāpnēm, ka biju trīs gadus veca. Es spēlējos ar kādu meiteni uz kāpnēm pie durvīm. Viņa mani drusku pagrūda un es vēlos lejā un iekritu pie durvīm augošajos krūmos. Tas ir viss, ko atceros, spilgts, īss brīdis. Nezinu vai raudāju vai brēcu...

Kad biju mazliet paaugsties, mēs bijām pārcēlušies no Sakas, Kurzemē uz Vecsauli, Zemgalē, apmēram 10 km no Bauskas. Mans papus daudz stāstīja par Saku un par viņa pirmo darba vietu Sakas draudzē. Tā atradās tuvu Baltijas jūrai. Viņš tik sirsnīgi, gleznaini un dramatiski aprakstīja jūru un mūsu māju, kurā biju

piedzimusi, ka es ļoti iemīļoju šo viņa stāstu. Atkal un atkal prasīju viņam, lai viņš šo stāstu atkārtotu. Es kopā ar viņu jūsmoju par viņiem un plašiem ūdeņiem, kur pat otru malu nevar ieraudzīt. Šo brīnumaino stāstu mēs nosaucām par manu „mazo pusi”. Tā kā tik daudz par to runājām, nolēmām, kad tad, kad es izaugšu lielā, mēs abi brauksim ciemos uz Saku. Es papum to bieži atgādināju, lai viņš par šo braucienu neaizmirst.

Pagāja gadi. Plānoto ceļojumu vairs nepieminējām. Sākās otrais pasaules karš. Bija jāatstāj Vecsaule. Divos zirgu pajūgos klīdām uz Kurzemes pusi. Mēs ar papu sēdējām vienā pajūgā, mamma ar brālīti otrā. Bija daudz laika pārrunāt dažādu notikumus mūsu dzī-

vē. Nonācām arī pie stāsta par manu „mazo pusi”. Likās, ka braucām tajā virzienā. Papus atcerējās, ka Pāvilstā, kas ir netālu no Sakas, viņam ir draugi, ar kuriem viņš vēl šad tad sarakstījās. Nolēmām braukt uz turieni. Es domāju par mūsu sen atpakaļ plānoto braucieni uz Saku. Bet noskaņojums tagad bija galīgi citādāks. Vai mūsu plāns piepildīsies?

Toreiz pa Kurzemes ceļiem brauca daudz bēgļu. Saticām draugus no Jelgavas un vēl citus paziņas. Karš tuvojās nežēlīgi ātri. Ģimenes kopā gudroja, plānoja, uz kuriem doties, ja Latvija būtu jāatstāj. Vai doties uz Zviedriju vai labāk uz Vāciju? Ceļš uz Zviedriju likās nedrošs, dramatisks.

Mūsu grupā bija mazi bērni, ieskaitot manu brālīti. 1944.gada 13. oktobrī bija kritusi Rīga. Likās, ka Kurzemē uzskavēties arī vairs nebūs droši. Nolēmām doties uz Liepāju un tālāk uz Vāciju. Mans sapnis par manu “mazo pusi” izgaisa.

Sešus gadus nodzīvojām lielā baltiešu nometnē Grēvenē, Vācijā. Tur sāku un beidzu latviešu ģimnāziju. Mans papus skolā mācīja latīņu valodu. Nevarēju saprast kādēļ mums tā jāmacās. Papus arī pats centīgi mācījās līdz ar skolniekiem. Es viņa klasēs slinkoju.

Vācija mums nebija paliekama vieta. Nonācām Amerikā — nepazīstamā, neierastā dzīvē. Papus strādāja fabrikā. Viņam bija ratos jāpārvieta smagas traktoru riepas. Svētdienās viņš kalpoja nelielā latviešu draudzē. 58 gadu vecumā viņš aizgāja mūžībā.

Pagāja 30 gadi, kuros visu laiku domās, lūgšanās un cerībās pieminējam Latviju. Šad tad cerības sagrītojās vai sāpēja jautājums: Vai Dzimtene vispār kādreiz kļūs brīva? Tomēr notika kaut kas brīnumains, neaptverams, gandrīz neticams. Ļaunā vara sabruka un sadrumstalojās. Sākām sarakstīties ar radiem, draugiem Latvijā. Tas reizēm likās kā nereāls, brīnišķīgs sapnis, kas varbūt drīz izdzīsīs.

Kopā ar savu vīru Visvaldi izplānojām un tad ciemojāmies Latvijā. Sākot ar 1990.gada vasaru pavadījām jaukas nedēļas gan Zemgalē, gan Vidzemē, gan mazliet arī Latgalē. Bet kas ar Kurzemi? Valdemārpilī dzīvoja mana māsiņa. Viņa bieži brauca uz Rīgu pie visiem radiem un tur mēs satikāmies. Reiz tomēr apciemojām viņu Valdemārpilī. Nebiju aizmirsusi savu „mazo pusi. Tomēr cilvēkiem, kuri mūs aizveda uz Valdemārpili, nebija laiks mūs aizvest uz Saku. Ceļš viņiem bija par tālu.

Nākošā Latvijas apciemojuma laikā biju nemierīga un pat dusmīga uz sevi, ka pietiekoši necenšos nokļūt uz Saku. Tas taču bija plāns, kur bērnībā kopā ar papu bijām sirsnīgi un aizrautīgi plānojuši uz laiku, kad būšu liela, pieaugusi. Tagad biju veca. Tomēr atradu draugus, kuriem patika ceļot. Kādā rītā no Vidzemes devāmies uz Kurzemi. Brauciens bija garš. Šoferis tikai viens. Liepājā apstājāmies paēst pusdienas. Man ēst īsti nemaz negribējās. Vēlējos iespējami ātrāk sasniegt gala mērķi. Sakā nonākuši, meklējot baznīcu, sākām maldīties. Ceļš bija vientuļš, kokiem un krūmiem apaudzis. Maz gadījās sastapt cilvēkus, kuriem paprasīt ceļu. Un ja laimējās kādu sastapt, tad viņi nezināja, kur ir baznīca. Beidzot kāds vecāks vīrs mums palīdzēja. Atradām baznīcu ar kapiem, kam apkārt bija sēta un uz tās uzraksts - „Sakaslejas baznīca”. Pazinu to no fotogrāfijām. Durvis bija kārtīgi aizslēgtas. Tātad cilvēki tur darbojās. Biju satraukta, aizkustināta. Mans papus te kādreiz bija staigājis un darbojies. Viņš man par šo vietu bija tika daudz un sirsnīgi stāstījis. Nu es tiešām pēc ilgiem gadiem šeit biju, tikai papus vairs nebija. Bet kur ir mācītājs māja? Braukājām pa maziem celiņiem, kuri nekur neaizveda. Beidzot iemaldījāmies kādā apkoptā ābeļdārzā. Jauna sieviete nāca mums pretī. Prasīju viņai pēc mācītāja mājas. „Ko jūs tur meklējat, tur neviena nav,” viņa atbildēja. Kas par mulsinošu, dziļdomīgu jautājumu. Ko lai saku? Es meklēju māju ar pelēkām kāpnēm, no kurām bērnībā iekritu krūmos. Meklēju papus sirsnīgo, tēlaino stāstu par viņa pirmo darba vietu Sakas draudzē. Meklēju savu „mazo pusi” ar plašo jūru. Ceru, ka gluži tā neatbildēju. Bija jāsaņemtas, jārunā loģiski, mierīgi, kādēļ esam šeit ieradusies.

Izrādījās, ka šī sieviete bija toreizējā draudzes priekšnieka meita. Vēlāk viņa, tēvam aizejot mūžībā, kļuva par draudzes priekšnieci. Viņa prasmīgi un nopietni vadīja draudzi. Viņa līdzjūtīgi sadarbojās ar sievietēm, kam bija vajadzīgs atbalsts, palīdzība. Sievietes mazās grupās darīja lielus un mazus darbus. Es vēl tagad greznojos ar zaļu lakatu, ko viņas bija izdekorējušas.

Turpmākos Latvijas braucienos vienmēr ar sajūsmu un prieku apciemojām Saku.

Oļģerta Stuberovska 100. dzimšanas diena

Pirms dažiem gadiem strādājot Latvijas Saeimas vēlēšanu iecirknī Milvokos, manu uzmanību piesaistīja kāds vēlētājs, kurš vispirms pasniedza savu veco, bet brīnišķīgi saglabāto, 30-tajos gados izdoto Latvijas pasi. Tikai pēc tam viņš uzrādīja jauno un skaisto Latvijas pasi.

Šis toreizējais vēlētājs ir Oļģerts Stuberovskis, kurš šogad 1.novembrī atzīmēja savu 100 gadu, jeb gadsimta jubileju. Šo jubileju viņš svinēja kopā ar savām trīs meitām un diviem dēliem, mazbērniem, no tuvienes un tāienes abraukušiem draugiem un tuviniekiem, kā arī Milvoku latviešu draudzes pārstāvjiem.

Lai arī jubilārs ir visai atturīgs stāstīt par sevi, un par dzīves gājums vesela gadsimta garumā noteikti būtu visai apjomīgs stāstījums, tomēr vēlos dalīties ar pāris viņa dzīves epizodēm, kuras izkristalizējās mūsu sarunas gaitā.

Ar mammu un papu pie Ķemeru sēravota 1926.gadā

Vai Tu varētu mazliet pastāstīt par to, no kurienes esi un ko interesantu Tu atceries no savas bērnības un skolas gadiem?

Esmu dzimis Rīgā, pazīstamajā Vārnu ielas apkārtnē pie Grīziņkalna. Tad kādu brīdi dzīvojām Skrundā, bet no turienes

ģimenes ceļi aizveda uz Zālīti netālu no Iecavas. Tētis bija mežsaimnieks un daudz strādāja, tāpēc ar bērnu audzināšanu galvenokārt nodarbojās mamma. Skolas gaitas man noritēja Jelgavā, kur arī 1943. gadā beidzu Jelgavas Ģimnāziju (Academia Petri-na). Atceros ticības

mācības stundas, kuras pasniedza mācītājs Siliņš. Viņu gan Dievs pārragri aizsauca pie sevis. Tad pie ticības mācības mācīšanas ķērās mācītājs Osvalds Gulbis, kurš vēlāk bija pazīstams mācītājs Amerikā Long Island, (apglabāts Katskiļos). Viņš man ticības mācībā ielika trijnieku (piecu baļļu sistēmā)! Tas mūsu skolā gan bija kaut kas nedzirdēts, jo šajā priekšmetā lielais vairums saņēma pieciniekus. Reiz es saslimu ar šarlaku un, lai neaplipinātu māsas, mani ielika slimnīcā. Tur, sēdot pie loga, vienu dienu ieraudzīju, ka pie slimnīcas ormanī piebrauc mācītājs Gulbis, talāru mugurā, mācītāja bereti galvā. Saskatījāmies, bet tad ieraudzīju, ka no pirmā stāva tieši apakšā iznes kādu mirušu cilvēku...Es pa īstam nobijos, bet mācītāja pavadībā šo mirušo aizveda prom... Vēlāk mācītājs Osvalds Gulbis mani iesvētīja Jelgavas Sv. Trīsvienības baznīcā. Man pat ir saglabājusies iesvētību apliecība.

1934.gada 4.jūnijā ar māsām

Pastāsti, lūdzu, par tālākajām gaitām ārpus Latvijas!

Pēc ģimnāzijas beigšana, devos darba dienestā uz Vāciju, jo tā bija alternatīva iepretim kara gaitām Volhovas purvos. Joprojām atceros skolas biedrus Leonīdu Knišku un Kārli Kramu, kuri diemžēl palika Volhovas purvos...

Kara beigās mūsu ģimene devās bēgļu gaitās, vispirms ar laivu pābraucot uz Visbiju Gotlandē. Es nokļuvi franču gūstā, tad ar Sarkanā Krusta palīdzību atradu ģimeni un devos uz Zviedriju. Vienas vasaras laikā iemācījos zviedru valodu, jo strādāju mežā kopā ar sešiem zviedriem, un tuvumā nebija nevienam latvieša. Zviedrijā mācījos, ieguvu elektroinženiera izglītību un strādāju „Ericson”. Pēc kādiem četriem Zviedrijā pavadītiem gadiem ģimene nolēma doties uz Jaunzēlandi. Pirms brauciena latviešu mācītājs no kanceles aizlūdza par mums kā aizbraucējiem, bet tētis par tādu publisku paziņošanu bija ļoti dusmīgs.

Jaunzēlandē mūs sagaidīja saulains laiks un patīkams klimats. Vēl šodien atceros garšīgo Jaunzēlandes alu, kurš bez tam bija krietni lētāks nekā Zviedrijas pārmerīgi dārgais alus. Jaunzēlandē es iestājos Zobārstniecības skola. Bet lai nopelnītu naudu, paralēli mācībām strādāju par namdari. Atceros Dunedinas baznīcu un mācītāju Romānu Reinfeldu, kurš vēlāk bija latviešu mācītājs Venecuēlā.

Apguvis zobārsta profesiju, devos strādāt uz Austrāliju, jo Melburnā bija ievērojama latviešu sabiedrība un, protams, arī jaunas, precībām piemērotas meitenes. Tur arī galu galā mani atrada mana nākamā sieva un mēs svinīgi nosvinējām kāzas.

Austrālijā ar sievu latviešu teātra izrādē

Vēlāk nolēmām doties uz Ameriku. To laiku atceros visai precīzi, jo, mums vēl atrodoties kuģī, pienāca ziņa, ka nošauts prezidents Kenedijs. Diemžēl Amerikā mans zobārsta diploms nederēja, un bija jāmacās no jauna. Es uzzināju, ka mācības Kanādā bija vairākas reizes lētākas un īsākas, tāpēc atkārtotās mācības izkārtoju Kanādā. Pēc tam sekoja zobārsta darba un dzīves gadi Masačusetā, vēlāk Arizonā un beidzot, sekojot bērniem, esmu nonācis šeit, Milvokos.

Vai ir kāds noslēpums Taviem ilgajiem gadiem un stiprajai veselībai?

Lielajā jubilejā ar bērniem un mazbērniem

Dzīvē nekad neesmu smēķējis. Ja nu vienīgi ieelpojis kādu dūmu laikā, kad žāvējām zušus, kuri Jaunzēlandē un Austrālijā bija visai daudz. Dzīvojot Amerikā reiz noklausījos video “Sugar the bitter truth” kopš tā laika izvairos no ēdiena, kam pielikts cukurs (izņemot šokolādes bumbiņas). Pa druskām nesmādēju labu konjaku, tomēr to baudu visai maz.

Kādi ir Tavi hobiji un ko Tev tagad patīk darīt?

Kādreiz hobijs bija fotografēšana, ar ko sāku nodarboties jau Zviedrijā. Patika arī vērot dabu mikroskopā. Tagad patīk sēdēt krēslā un klausīties ieteikumus, ka veselīgi esot vairāk kustēties.

Ar jubilāru sarunājās māc. Jānis Ginters

Paldies Jānim Plūmītim par veco fotogrāfiju atjaunošanu

Jesus's Disciple

St. Thomas in India

and West Asia

We are accustomed to hearing and reading, that in Jesus's day, travel and communication was centered on the Mediterranean Sea, the Roman Lake. The Apostle Paul traveled to, and wrote letters to groups in the eastern Mediterranean region. Paul also journeyed further west where his life was ended in Rome. Even in Old Testament times, Jonah, who spent time in the belly of a whale was on his way from the eastern Mediterranean to the western Mediterranean.

In the New Testament, Jesus directed his disciples to spread the gospel to the far corners of the earth in the Great Commission. This is found in the Gospel of Matthew, specifically in Matthew 28:19-20, where Jesus says:

"Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

Thomas's name was really Judas Thomas, no relation to the traitorous Judas. The name Thomas means twin in Aramaic and was likely used to distinguish him from others. He was also called Didymus which means Twin in Greek.

The Apostle Thomas may be most well known for being Doubting Thomas. On the eighth day after the Resurrection, the disciples met with Jesus and Thomas doubted that Jesus was impaled by a spear. Jesus asked Thomas to stick his fingers into the wound created by the soldier's spear. St. Thomas did so and was so overwhelmed that he cried out: "my Lord. My God.

The stories about St. Thomas come from many sources. Very little about St. Thomas's journeys comes from the Bible but there are apocryphal and other accounts, some may be called legends. There is sufficient quantity to the accounts from different places to make one believe that there is something there.

Jesus's disciple, Thomas, was directed to go to India, but Thomas didn't want to go. According to The Acts of Thomas (not in the Bible), Jesus appeared to Thomas in a night vision and said: "Fear not, Thomas. Go away to India and proclaim the Word. For my grace shall be with you." But Thomas still resisted. Jesus then created circumstances so compelling that

The Incredulity of Saint Thomas, 1603 by Caravaggio

Thomas was forced to accompany an Indian merchant as a slave and go to northeast India where he found himself in the service of a king called Gondo-phares. The immediate reports indicated that Thom-

as made many conversions. At present there is only a small remnant of believers in Kurdistan according to "In the Footsteps of St. Thomas" by Serena Fass. The only place where the Thomas Christians still have thriving communities is in the south of India in present day Kerala.

Travelers, mostly traders, did go to the east but this was not as frequent and well known as travel within the Roman empire. There were Jewish and Roman trader communities in India and other places in the East.

The Doctrine of the Apostles (not in the Bible and written about 200 AD), mentions that St. Thomas evangelized India. Specifically, it states that "India and all its own countries, and those bordering on it, even to the farther sea, received the Apostle's hand of Priesthood from Judas Thomas, who was Guide and Ruler in the Church which he built and ministered there".

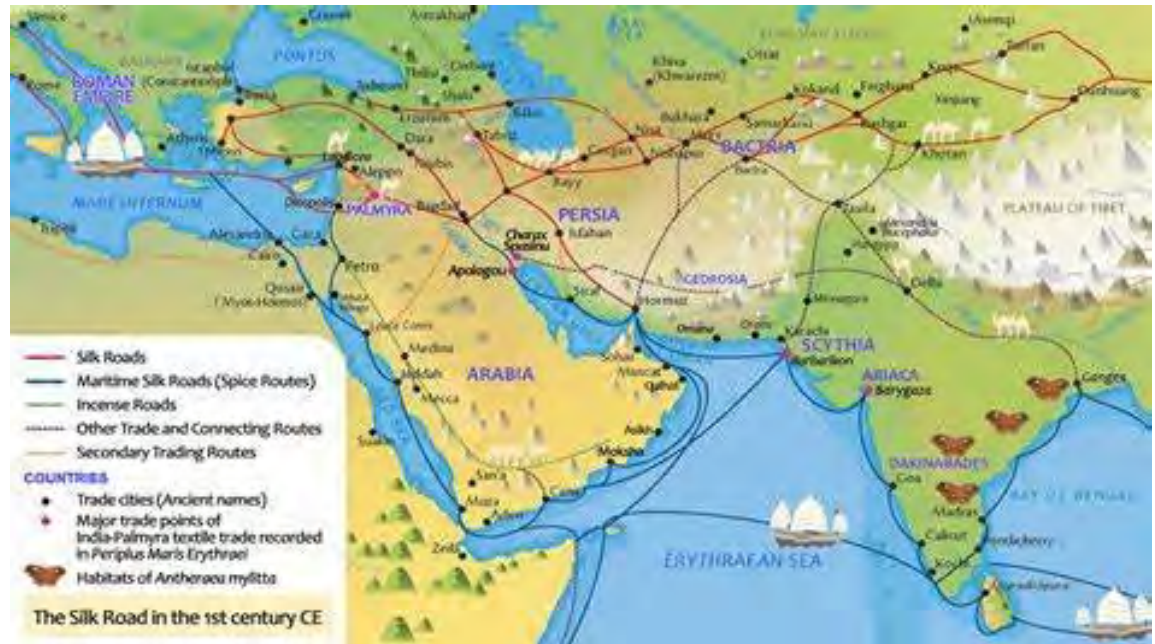
"Ancient Syriac Documents Relative to the Earliest Establishment of Christianity in Edessa and the Neighboring Countries" By William Cureton states that:

Thomas established seven Christian churches on the west coast of India. I can tell you about the seven churches traditionally believed to have been founded by the Apostle Thomas in India. These churches are located in the state of Kerala and are known as the Ezharappallikal, which means "Seven and a Half Churches.

These churches are significant to the St. Thomas

Christians of Kerala, who believe that St. Thomas arrived in India in 52 AD and established these congregations.

It is thought that these churches were established in places where there already were communities of Jewish traders. The people who live in these communities today actually say that Thomas established

Trade routes in the 1st Century AD

Christian churches their communities.

The traditional belief among the St. Thomas Christians of Kerala is that St. Thomas landed on the Malabar coast in Kodungallur and that he established seven churches. It is also believed that the Apostle then travelled to the Coromandel Coast and suffered martyrdom there. This same belief was found among the Christians of Socotra by St. Francis Xavier – that St. Thomas landed on the Malabar Coast. To have traditions from several places separated by such long distances to converge, does show that these are indeed not unreasonable beliefs.

Even before the birth of Christ, there are records of trade happening between the Greco-Roman world and present day Kerala. Muziris, roughly identified as present day Kodungallur, was an ancient harbor at the Malabar coast which was key to trade be-

St. Thomas Syro-Malabar Catholic Church, Palayoor: Believed to be one of the seven churches established by St. Thomas the Apostle in 52 AD.

tween South India and Persia, the Middle East, North Africa, and the (Greek and Roman) Mediterranean region. From the location of unearthed coins and artifacts it can also be concluded that there was an inland trade route between this port and the east coast of India. In short, St. Thomas not only could have known about this distant land but also had the means to reach here by making use of the already existing trade routes. The traditional account that Jews had started coming to Cranganore (Kodungallur) for trade from 562 B.C. also makes a trip by the Apostle very much plausible..

According to: Catholic Café:

A much more detailed description of his journey is given in an apocryphal literature called *Acta Thomae* (The Acts of St. Thomas) for which there

also exists certain historical data that would suggest that the apocryphal source contains some truth in them. Harnack, a prominent church historian, has assigned to it a date before A.D. 220. This work connects with St. Thomas two Eastern Kings, whose names appear in the Syriac version as Gudnaphar/Gundaphar, and Mazdai. It is said in it that Thomas was able to convert the King Gudnaphar, his brother and many other people. After that, while St. Thomas was preaching “throughout all India,” he went to the city of King Mazdai. There, as the result of his converting Mazdai’s wife Tertia and a noble lady named Mygdonia, he was condemned to death. He was slain with spears by four soldiers on a mountain outside the city. And he was buried in the sepulcher in which the ancient kings were buried. But subsequently, while King Mazdai was still living, the bones of the Apostle were secretly removed by one of the

brethren and were taken away to “the West”.

When Vasco da Gamma journeyed to India, his sailors found that Christians were already there. The Chris-

[San Thome Church](#) is said to be the tomb of Saint Thomas in [Chennai](#), India.^[101] It was built in 1523 by Portuguese missionaries. It is a [national shrine](#), [basilica](#) and [cathedral](#). It is an important site for Christians and a major shrine of Saint Thomas.

tian church there had elements of Hinduism and Buddhism in it. The colonizing Portuguese looked upon the Thomas Christian church as heretical and burned the Thomas Christian church documents. Records from the very early Thomas church were thus lost.

There are accounts of Thomas’s travel to other places besides Kerala in, India. His origin was in Syria, which was a center for Christians. There are indications that he traveled in Mesopotamia (present day Iraq), Afghanistan, Pakistan, and other places in India, and even China.

Thomas was killed in India, but then his remains were moved to different places in India, Mesopotamia and finally Ortona, Italy. In all there are six tombs devoted

to St, Thomas

As of the latest data, Christians make up about 2.3% of India's population, which translates to approximately 32.2 million people. [India Population by Religion 2024 | Religion in India and its states](#)

According to Serena Fass, the Mar Thomas Christians of Southern India definitely trace their origins to St. Thomas. They currently number about two and a half million in 1500 parishes in the Kerala region and they use the ancient language, Syriac, as part of their liturgy. Syriac is a very close relative of the Aramaic spoken by Jesus and his disciples.

Regarding Lutherans, there are more than 3.5 million Lutherans in India, with the largest group being the Andhra Evangelical Lutheran Church, which has around 2.5 million members. There are more Lutherans in India 4,386,957 than there are in the US, 2,900,000. [Lutheranism by region - Wikipedia](#)

St. Thomas Day, December 21, is recognized in many different Christian denominations, including our LELBPasaulē. You can see it in „Baznīcas gada grāmatā”.

The Latvian Lutheran Church established a mission in India in the 1930s. The original founders have passed away. The mission has a web page: [About the Mission - www.IndianLatvianMission.lv](#) . This mission was supported by LELBP until recently when support was stopped due to chaotic and suspicious bookkeeping. LELBP supports aid to India in general, though, and recently has helped to create wells to supply water to Indian villages.

The Saint Thomas Christian Cross

The Saint Thomas Christian cross, also known as the Mar Thoma Sleeva or Persian Cross, holds deep significance for the Thomas Christians in India. This cross is unique in its design and symbolism.

Symbol of Life: Unlike many other Christian crosses, the Saint Thomas Cross does not depict the crucifixion of Jesus. Instead, it symbolizes life and resurrection. The absence of Jesus' effigy emphasizes the discovery of the empty tomb and the glory of the Resurrection.

Floral Edges: The four edges of the cross are floral in shape, representing fruition and life from the tree of life.

Historical Significance: The cross is a testament to the ancient Christian heritage in India, tracing back to the evangelism of St. Thomas the Apostle in the 1st century AD

Arī šogad piedalījamies Folk Fair, "Metieniņš" dejoja daudzas reizes un latvieši tika apbalvoti par labāko savas kulūras attēlojumu.

Daugavas Vanagu ziņas

Daugavas Vanagu News

*Mēs maza cilts, mēs būsīm lieli tik, cik mūsu
GRIBA. / Rainis*

Daugavas Vanagu organizācija ASV svinēs savu 75. gadu jubileju nākamgad. Vietējā latviešu sabiedrībā jau bieži norādīts ka Latvijas diasporas organizācijām nepieciešami jāmainās piemēroties pašreizējiem pasaules apstākļiem turpmākai pastāvēšanai. Viss kas dzīvs ar laiku mainās - Latvijas trimdas demogrāfija, Latvijas politika, Krievijas draudi un politika pārejā pasaulē. Šīgada Daugavas Vanagu delegātu sapulcē nolēma precizēt organizācijas mērķus un vadlīnijas. Seko iznākums.

LATVIJA

- Patriotisma kopšana,
- Latvijas valsts neatkarības un drošības uzturēšana,
- Nacionālo vērtību atbalsts ar ziedojumiem brāļu kapu un muzeju izveidei un uzturēšanai Lestēnē, Latvijas Okupācijas muzejam, kā arī Brīvības un citu pieminekļu restaurācijas darbiem Latvijā,
- Organizēt valsts svētku un atceres dienu pasākumus vietējos latviešu centros,
- Uzturēt leģionāra tiesisko vēstures saglabāšanu un atceri pret komunistu un nacistu netaisnībām,
- Apkarot Krievijas dezinformāciju par Latviju un vispārējo propagandu.

APRŪPE (LABDARĪBA)

Daugavas Vanagu organizācija sniedz palīdzību vairākām iedzīvotāju grupām:

- Leģionāriem un viņu ģimenēm,
- Kara veterāniem un invalīdiem,
- Bērniem bērnu namos,

*We are a small nation, we will be only as great as
our own PASSION. / Rainis*

The Daugavas Vanagi organization in the USA will celebrate its 75 year anniversary next year. Changes during this long history make it clear that Latvian diaspora organizations must adjust to changing times or face irrelevancy and extinction. All the world is in constant change: the demographic composition of the Latvian diaspora, Latvian politics, the threat from Russia and political changes throughout the world. During this year's annual Daugavas Vanagi convention which was held in Milwaukee, the delegates conferred to precisely define the current Daugavas Vanagi goals and guidelines. Their consensus follows.

LATVIA

- Promote Latvian national pride
- Work to ensure Latvia's independence and security
- Support the maintenance and development of monuments with national significance in Lestene, and elsewhere. Continue collaboration and support of the Museum of the Occupation of Latvia.
- Organize and support events to commemorate Latvian independence day and other events of national significance.
- Work to uphold the historical truth and honor of the Latvian Legionnaires.
- Battle Russian disinformation concerning Latvia and propaganda in general.

SOCIAL AID

- For legionnaires and their families in Latvia

- Daudzbērnu ģimenēm,
- Rīgas dzemdības namam,
- Diasporas tautiešiem vecāki gados, vai ar speciālām vajadzībām.

SABIEDRĪBA

- Turpināt latviešu valodas un tradīciju saglabāšanu ar finansiālu atbalstu jaunatnes izglītībai un latviskai audzināšanai. Atbalsts latviešu skolām, vasaras nometnēm un ALAs izglītojušiem ceļojumiem.
- Atbalstīt dažādus kultūras pasākumus: teātra izrādes, koncertus, mākslas izstādes, tautas deju uzvedumus, dziesmu svētkus,
- Atbalstīt dažādus latviešu sporta pasākumus
- Tuvu sadarboties ar latviešu draudzēm un citām Latviešu organizācijām veicināt kopējus mērķus Amerikas latviešu centros.

Dodamies uz priekšu ar degsmi, cerību un ticībā ka Dievs mūs sargā!

Milvoku Daugavas Vanagu apvienības vārdā, novēlu gaišus Kristus dzimšanas svētkus un ražīgu jauno gadu!

Vincents Dindzāns

Daugavas Vanagu Milvoku apvienības priekšsēdis

- For war veterans and invalids
- For orphanages in Latvia
- For large families in Latvia
- For the Riga Birthing Center
- For elderly Latvians living in the diaspora with special needs.

COMMUNITY

- Encourage the acquisition of Latvian language and culture by our youth with financial support of summer camps, Latvian schools and ALA organized educational excursions to Latvia.
- Support Latvian cultural events in USA: musical concerts, drama performances, song festivals.
- Support local community efforts. For example, in Milwaukee: folk dance group— Metienins, Talcinieki Latvijai, Duriens pie Duriena.
- Close collaboration with other Latvian diaspora organizations to achieve common goals in local Latvian communities.

- We press forward with passion, hope and confidence in God's providence!

On behalf of the Daugavas Vanagi Milwaukee Chapter, I wish everyone a blessed, Christ-filled Christmas and a fruitful New Year!

Vincents Dindzāns

Chairman of the Daugavas Vanagi Milwaukee Chapter.

Daugavas Vanagi Milvokos

Wisconsin Latvian community phone books for sale. Can be purchased at the Latvian Lutheran Church, in the fireplace room, or at the Wisconsin Latvian Credit Union office.

Dūriens pie dūriena

Oktobrī piektajā gadskārtējā Roza Talkā sapulcējās 18 dalībnieces. Strādājām visu dienu un uztaisījām 99 sirsniņa veida spilvenus! Māra Beldava man palīdzēja spilvenus aizvest uz Columbia St Mary's (CSM) slimnīcu Milvokos. Blair McGhee, onkoloģijas nodaļas vadītāja, ar lielu prieku un lielu pateicību atkal pieņēma šādus spilvenus, lai izdalītu krūšu vēža pacientēm pēc operācijas. Slimnīca dalīsies arī ar CSM slimnīcu Ozaukee rajonā.

Ar lielu prieku es varu paziņot, ka mūsu grupa aug! Rudenī bija vairākas jaunas dalībnieces, kas izteica interesi mācīties kā adīt. Sandra Bērziņa tagad māca pirmos adīšanas dūrienus Aijai Burgeļis un mazmeitai Sidonijai, Monikai Veldrei, Mārai Beldavai un Norai Stuberovskis Hirth.

Šūšanas grupā iestājās Rita (Vējiņa) Jackowski un Dace Berziņa! Abas ir jau iesākušas savu pirmo bērna sedziņu!! Kad tās būs gatavas - varēsim izstādīt pie sienas.

Sigrīda Staks
Šūšanas grupas vadītāja!

Stitch by Stitch

In October, 18 volunteers came to the fifth annual **Pink Volunteer Day**. We worked all day and made 99 heart shaped pillows. Mara Beldavs helped me deliver the pillows to Columbia St Mary's (CSM) hospital in Milwaukee. The Nurse Supervisor of the Oncology Department, Blair McGhee, was very happy and very thankful to again accept these pillows. They will be given to breast cancer patients after their surgery. The hospital will share the pillows with CSM in Ozaukee county.

I am happy to announce that our group is growing! This fall, several people expressed an interest in learning how to knit. Sandra Berzin is now teaching the basic knitting stitches to Aija Burge-lis and her granddaughter Sidonie, Monika Veldre, Mara Beldavs, and Nora Stuberovskis Hirth.

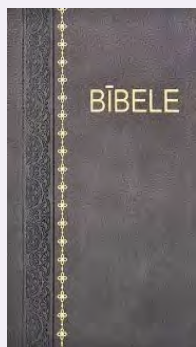
Two individuals joined the quilting group - Rita (Vejins) Jackowski and Dace Berzins! Both have already started their first infant quilt!! When they are ready - we will display them on the wall.

Sigrīda Staks
Stitch by Stitch Leader

Tematiskās Bībeles stundas

Tematiskās Bībeles stundas māc. Jāņa Gintera vadībā notiek:

- reizi mēnesī ceturtdienās
- baznīcas lejas telpās
- 1:00 pēcpusdienā
- Latviešu valodā.

Tematiskās Bībeles stundas tiek pasniegtas sekojot speciāli izvēlētām tēmām. Tēmas ir saistītas ar mūsu kristīgām vērtībām un var būt ņemtas no Bībeles vai arī ar Bībeli saistītiem tematiem.

Līdz šim, mācītājs ir stāstījis par ticības modeļiem un simboliem, piemēram, par Baznīcas līdzību ar koku ar tā zariem. Bija arī pārrunas par Jehovas lieciniekiem (Jehova's Witnesses) un par C.S. Lewis domām par cilvēku ciešanām.

Bībeles stundas dalībnieki uzskatīs sadraudzībā pie mācītāja paša sagatavotām, garšīgām zupām.

Worship Services in English

Services in English take place every third Sunday of the month at the regular time, **10:00 AM**. For the next three months the dates will be **December 15 and 25, January 19, February 16**.

Worship services are streamed on-line on the church YouTube channel, [click here](#), and church Facebook page, [click here](#), or go to page 23 in the printed version to see the full addresses.

Draudzes vēstis varat saņemt arī skaistā žurnāla formātā un iespiestas uz labu papīru. Paziņojiet, ja vēlaties draudzes vēstis saņemt arī šādā formātā. Mēs labprāt tās jums nosūtīsim.

30tajā novembrī laulības ostā iebrauca Irēna un Andris Māgurs. Apveicam un vēlam Dieva svētības!

29.novembrī tika „uzbūvēta” Ziemsvētku egle. Paldies visiem talciniekiem!

Rīta lūgšana Zoom lietotnē, otrdienās un ceturdienās plkst. 9:00 no rīta,
 Vakara lūgšana Zoom lietotnē: pirmdienās, trešdienās un piekdienās plkst. 7:00 vakarā.
 Neformālas sarunas, tikšanās ar viesiem Zoom lietotnē sestdienās plkst. 9:00 no rīta.
 Informācija kā pievienoties Zoom sanāksmēm ir atrodama 23. lpp. Draudzes kontaktu informācijā.

Visi svētdienas dievkalpojumi skatāmi draudzes YouTube kanālā un saites tiem tiek publicētas draudzes FaceBook kanālā. Informācija kā pievienoties draudzes YouTube un Facebook lapām ir atrodama Draudzes kontaktu informācijā 23. lpp.

Jaunā 2025. gada Baznīcas Gada Grāmata

Baznīcas gada grāmatu varat iegādāties pašapkalpošanās veidā baznīcā.

Gada grāmatas ir atrodamas uz galda baznīcas kamīna telpā.

CALL US ABOUT OUR RECENT GRADUATE SPECIAL

Real Estate Loans

	Term up to	APR	Pmt/\$1000
Short-term Home Equity	60 mo.	4.75%	\$18.76
Mortgage	180 mo.	6.25%	\$8.57
Medium-term Home Equity	120 mo.	5.75%	\$10.98

Does your Recent Grad need a car?

1/ 2% off of car loans for recent graduates.

<u>Auto Loan</u>	Term up to	APR	Pmt/\$1000
New Auto	72 mo.	5.50%	\$16.34
Late Model Auto (1-3 yr)	72 mo.	5.50%	\$16.34
Other Auto	48 mo.	6.50%	\$23.71

Check out all our rates at www.wislat.com

Please note that **ALL** rates are subject to change without notice. Please check for the latest rates with your Credit Union

Hours: 1 PM – 7 PM Tuesdays and Thursdays

Tel: 414-332-1744

info@wislat.com

Draudzes kontaktu informācija

Milvoku Latviešu Ev. Lut. Sv. Trīsvienības Draudze
1853 N. 75th Street, Milwaukee WI 53213
Latvian Ev. Luth. Holy Trinity Church in Milwaukee
Tel.: (414) 258-8070

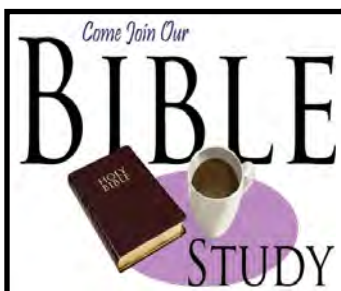

Mācītājs – Pastor
Jānis Ginters
Tel.: (260) 797-5695

Priekšnieks – President
Andrejs Junge
Tel: (414) - 416-6157

Draudzes web-lapa	www.milwaukee draudze.org
Draudzes facebook	https://www.facebook.com/milwaukee draudze/
Draudzes youtube	https://www.youtube.com/channel/UC6N7J6vfCHsf6P2k6YKanuA
Zoom *Zoom ID un password var tikt mainīti tādā gadījumā, ja kādi “nelūgti viesi” sāktu pieslēgties, lai traucētu	https://us02web.zoom.us/j/5372045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVWd4UT092045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVWd4UT09 Meeting ID: 537 204 5637 Password: 244068 Telefona numuri pieejai: +1 301 715 8592 US (Germantown) +1 312 626 6799 US (Chicago)
Altāra zedu pieraktīšanās lapa Altar flowers sign-up sheet	ALTĀRA ZIEDU PIERAKSTĪŠANĀS/ALTAR FLOWER SIGN UP - Google Sheets
LELBA	LELBA.org
LELBPasaulē	LELBPasaulē.lv

Bible Study, in English, meets every third Sunday of the month (except in September, when we will meet on Sep. 8) immediately after the English church service and fellowship time. People can come late or leave early as time permits. No question is inappropriate. Join us and see if you like it. Bibles are available to all during the study time.

Nākošajām Vēstīm domātos materiālus lūdzu atsūtiet draudzes mācītājam Jānim Ginteram līdz 2025. gada 15. februārim: janis.ginters@gmail.com

DIEVKALPOJUMI UN CITI NOTIKUMI

CHURCH AND OTHER EVENTS

L - Latvian language spoken E - English Language spoken

DECEMBER

- Dec. 1. Sun. 10:00 am Pirmā Adventa dievkalpojums. Worship service. L
- Dec. 5 Thurs. 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. LE
- Dec. 8 Sun. 10:00 am Otrā Adventa dievkalpojums. Worship service. L
- Dec. 10 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
- Dec. 11 Thurs. 6:00 pm Piparkūku cepšana jauniešiem, apsveikumu sagatavošana. Youth gingerbread baking and preparation for distribution visits. L E
- Dec. 14 Sat. Ziemassvētku eglīte / Christmas tree celebration Ziemassvētku tirdziņš. Christmas Market. Mielasts un sadraudzība. Meal and fellowship. LE
- Dec. 15 Sun. Trešā Aventa dievkalpojums , seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study. E
- Dec. 15 Sun (after the Service) Jauniešu apsveikumi, apciemojot draudzes locekļus kuri ar saviem spēkiem netiek uz baznīcu. Young people visit parishioners who cannot get to church on their own. L E
- Dec. 22 Sun. Ceturtā Adventa dievkalpojums. Worship service. L
- Dec. 24 Tue. 2:00 pm Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Christmas Eve Sevice. L
- Dec. 24 Tue. 6:00 pm Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Christmas Eve Sevice. L
- Dec. 25 Wed. 10 am Ziemassvētku rīta dievkalpojums. Christmas morning service. E
- Dec. 31 Sun. 7:00 pm Dievkalpojums. Worship service. L

JANUARY

- Jan. 5 10:00 am Zvaigznes dienas dievkalpojums. Epiphany church service L
- Jan. 7 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
- Jan. 9 Thurs. 1.00 pm Tematiskā Bībeles stunda L
- Jan 12 Sun. 10.00 am Dievkalpojums. Worship service. L
- Jan. 19 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, [seko zupas pusdienas](#) un vēlāk Bībeles pārrunas. Worship service, [followed by soup luncheon](#) and Bible study. E
- Jan. 26 Sun.10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L

FEBRUARY

- Feb. 2 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
- Feb. 4 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
- Feb. 6 Thurs. 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. L
- Feb. 9 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, [seko čili pusdienas](#). Worship service [followed by chili lunch](#). L [Super bowl](#)
- Feb. 16 Sun. 10:00 am Dievkalpojums seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study. E
- Feb. 23 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. [Draudzes ikgadējā kopsapulce](#) . L
- Feb. 27 Thurs. 1.00 pm Tematiskā Bībeles stunda L

MARCH (beginning, the remainder will follow in the next issue)

- Mar. 2 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
- Mar. 4 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
- Mar. 5 Wed. 7.00 pm Pelnu trešdienas dievkalpojums. Ash Wednesday service. L
- Mar. 6 Thurs. 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. L
- Mar. 9 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L